

Les relacions entre el PSPV i el PSC

Morella, l'excepció

Malgrat les bones intencions, les relacions entre el PSC i el PSPV són esporàdiques i lluny encara d'una normalització. Fa pocs dies, els dos secretaris generals, Joan Lerma i Raimon Obiols, es trobaven a Morella.

Sota el lema "Progrés i Solidaritat", s'aplegaven a Morella, el dia 28 de novembre, destacats dirigents dels partits socialistes del País Valencià, Aragó i el Principat. Es tractava de dur a terme una jornada de treball comuna per a abordar els problemes de les comarques limítrofs d'aquestes tres comunitats autònomes, i buscar-hi solucions i línies d'actuació conjuntes.

La jornada es convertí en una autèntica cimera socialista, encapçalada per Joan Lerma, president de la Generalitat valenciana i secretari general del PSPV, per Raimon Obiols, primer secretari del PSC, i per José Marco, secretari general del PSA. Els hi acompanyaven Joan Raventós, president del PSC, els senadors Rufino Foz, Ofèlia Soler i Esteve Tomàs, el conseller d'Indústria de la Generalitat valenciana, Andrés García Reche, l'alcalde d'Ulldecona i diputat, Jaume Antich, i el director general d'Economia de la mateixa conselleria de la Generalitat valenciana, entre altres. En total, uns dos-cents participants.

Els assistents van acordar, com a conclusions, d'obrir una nova línia de cooperació. Entenen que el progrés d'aquestes comarques ha de partir del principi de solidaritat, exigeix de potenciar les comunicacions, fomentar el desenvolupament econòmic, millorar les infraestructures i reforçar la interacció social i cultural. Per a assolir aquests objectius, els socialistes consideren necessària una acció de govern positiva, coherent i amb idees, "que només el



PSOE està en condicions d'aportar", basada en els principis de justícia i solidaritat.

Els dirigents socialistes van valorar l'encontre de molt positiu i cordial, i van acordar de donar-li continuïtat. Raimon Obiols va afirmar, a l'acabament, que "no m'imagino Eiroa, Pujol i Lizondo reunits per abordar problemes comuns, perquè la seva política és de plantejar reivindicacions dels uns, a vegades en contra dels altres, mentre que els socialistes posem al davant la solidaritat que supera fronteres".

LA POSICIO DEL PSPV

Però la cimera de Morella no és pas, sobretot no aquests últims temps, un fet habitual, almenys pel que fa a les relacions o contactes entre el PSPV i el PSC. Aquests dos partits –més partit el segon que no el primer– no mantenen cap periodicitat estable en els seus contactes, segons que han confirmat fonts d'ambdues organitzacions. Tot i coincidir en molts aspectes, tant de posicions internes dins la gran família del PSOE –tots dos són renovadors–, com en política autonòmica –federalització de l'estat i avanç de la política de corresponsabilització fiscal–, les relacions entre PSPV i PSC resten molt condicionades pel ressò públic que puguin tenir, i totes dues formacions mantenen una gran prudència alhora de posar-s'hi.

L'encontre de Morella ha tornat a posar la qüestió damunt la taula i pot obrir noves perspectives. Vicent Garcés, portaveu del co-

rent Esquerra Socialista dins el PSPV, considera que Morella ha demostrat que hi ha "noves possibilitats en la relació entre els socialistes catalans i valencians. Ha estat un bon precedent per a millorar a partir d'ara les relacions entre partits de dues comunitats autònomes veïnes, que tenen lligams i interessos comuns". A l'hora de fer balanç, Garcés creu que la insuficiència de les relacions és deguda al fet que durant els últims anys, "els problemes propis i les necessitats pròpies han estat prioritaris per sobre les relacions bilaterals", però ara s'ha obert una segona fase, nova, que demana "relacions més estretes". La proposta concreta de Garcés, pel que fa a les relacions bilaterals, és doble. D'una banda, aquestes relacions haurien d'abordar problemes de gestió institucional i política, especialment en el camp cultural. D'altra banda, haurien d'examinar el que són les formes i línies d'actuació d'ambdós partits davant les seves realitats i davant la realitat espanyola, concretament en el marc de l'acció socialista.

El secretari d'organització del PSPV, Albert Pérez Ferrer, s'ha manifestat també en la mateixa línia, però més concret. Pel número dos del partit, els contactes bilaterals són desitjables perquè "tenim un tronc cultural comú i coincidim en la forma d'entendre el socialisme". Les posicions internes dins el PSOE són, doncs, un factor clau a l'hora de dissenyar una línia de col·laboració. "Aquests dos partits tenim com a objectiu comú d'aconseguir un PSOE més participatiu, més democràtic i més descentralitzat", assegura Pérez Ferrer. A nivell públic, l'estratègia del PSPV respecte als seus socis del nord consistiria principalment a abordar problemes concrets, fugint de generalitzacions, cosa amb què també coincideix el PSC. Jornades com la de Morella, o problemes com el del corredor mediterrani, més en concret del TGV, són els que assenyala el secretari d'organització valencià. Seguir aquesta doble estratègia és la manera d'ar-

ribar a la "normalització plena" i de superar l'època "en què la qüestió dels Països Catalans condicionava tots dos partits, que no volíem ser acusats d'interferir".

En el marc del PSPV la qüestió de les relacions bilaterals, al marge de la posició oficial expressada per Pérez Ferrer, és una d'aquelles que ha estat poc debatuda, les posicions no hi són unànimes, i també desvetlla oposicions, especialment entre els sectors guerristes, encapçalats per Antonio García Miralles.



Vicent Garcés afirma que l'han tractada poc fins ara, però que això canvia, perquè la societat valenciana "té major consciència dels problemes i les necessitats que deriven de l'autogovern". Amb tot, hi ha altres opinions. Pel vice-president de les Corts Valencianes, Vicent Soler, no cal formalitzar cap mena de relació "perquè estem tots dins la mateixa formació política, coincidim en aspectes bàsics i, per tant, no cal".

LA POSICIÓ DEL PSC

L'actitud del PSC respecte a les relacions bilaterals manté una coincidència bàsica amb la dels socialistes del País Valencià: cal treballar sobre la base de problemes concrets comuns, puntuals i ajustats a les necessitats de totes dues formacions, a fi d'evitar tota "distorsió". Com comentava un membre de la direcció del partit, acostat a Obiols, "hem de ser capaços de posar-nos arran de la realitat i estirar-la, però sense confirmar la coartada dretana". Però els socialistes catalans discrepen respecte al paper a fer en el PSOE. "Nosaltres som un partit, amb un protocol d'unitat amb el PSOE, però un partit, i el nostre problema principal no és com incidim a Madrid, sinó com ens situem en la política catalana. Ells, en canvi, malgrat la sigla, són una federació del PSOE, i participen de ple en el seu joc intern". El PSC també recorda les diferents situacions institucionals d'ambdós partits, cosa que condiciona molt qualsevol relació: "No és el mateix estar a la Generalitat que a l'oposició".

Malgrat això, els socialistes catalans sí que han tractat aquesta qüestió internament i tenen una posició presa i una estratègia a seguir. Pel PSC, segons que ha explicat un membre de l'executiva, "el País Valencià és una societat diferent de la catalana estricta, amb una estructura diferent i amb uns ritmes propis. En la mesura que la societat valenciana evolucioni ens anirem trobant en estadis de cooperació més avançats, si les societats donen per a això". D'acord amb aquesta posició, el PSC manté una



Ernest Lluch, l'home del PSC que més va influir al PSPV.

RAFA GIL

actitud de "disponibilitat plena a posar-se d'acord en tot allò que vulguin acordar, fins allà on permeti la conjugació dels nostres ritmes respectius", però creu que la iniciativa és dels valencians, ja que són ells "els que poden estirar, sempre sense posar-se per damunt de la voluntat de la seva societat".

En aquest sentit els socialistes del Principat recorden que, en el programa electoral de les passades autonòmiques, hi van incloure tota una colla de propostes, dins l'apartat de cultura i llengua, que són "una bona base de col·laboració".

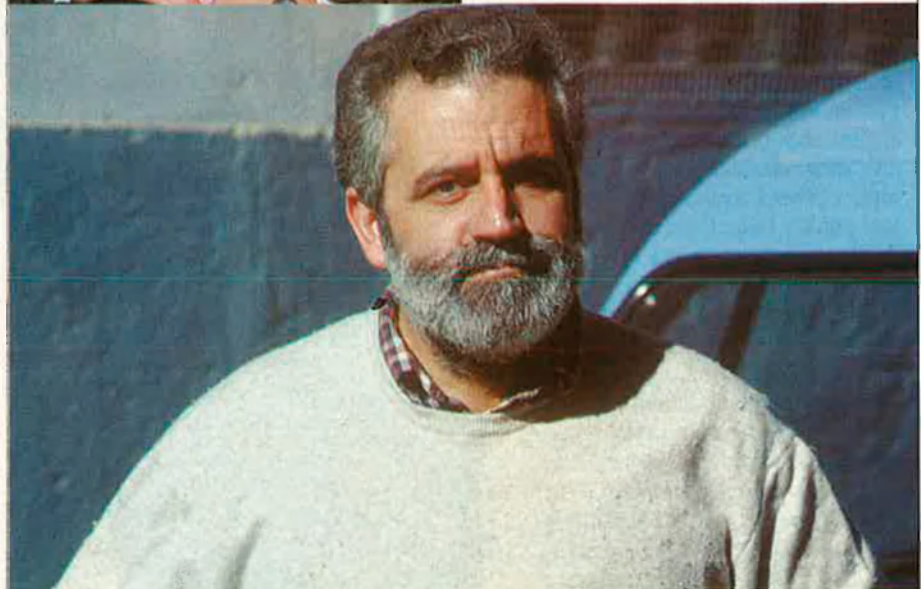
Aquestes propostes eren quatre: establir objectius comuns i programes de cooperació permanent en relació amb la normalització del català, establir programes conjunts d'ajuts específics a manifestacions culturals en català, unificar els criteris per a l'expedició de títols de coneixement del català, i crear conjuntament un Consell Social de la Llengua Catalana.

Anar més enllà d'aquesta proposta i de les trobades conjuntes per problemes específics, el PSC ho considera contraproduent. Raimon Obiols mateix ha declinat de fer qualsevol declaració, "per a evitar polèmiques innecessàries".

El primer secretari del PSC considera que les relacions amb el PSPV passen un bon moment i que no cal afegir-hi res.

LA VISITA DE PUJOL

En allò que sí que han coincidit tots



Dalí, Pérez Ferrer, secretari d'organització del PSPV. Baix, Vicent Garcés, d'Esquerra Socialista.

RAFA GIL

dos partits és a rebutjar la política duta a terme pel nacionalisme, radical o moderat, sobre la qüestió dels Països Catalans.

PSC i PSPV han criticat la visita que va fer el president de la Generalitat de Catalunya el mes d'octubre passat a València, on va llançar un seguit de propostes de col·laboració, especialment en el camp econòmic i infraestructural. El secretari d'organització del PSPV creu que "com a valencians, la visita no ens ha aportat res", i ha qualificat la visita de "privada", perquè Pujol no s'entrevistà amb Lerma degut a que el president valencià era de viatge al Japó. Per Pérez Ferrer, "Pujol no té un projecte clar sobre el que ha de fer a València", i assegura que si els socialistes governessin la Generalitat de Catalunya, "la col·laboració seria molt més fructífera per a totes dues comunitats".

El PSC també ha manifestat les seves crítiques a la visita, i acusa el president de la Generalitat de Catalunya de fer allà "el que l'interessa de cara a aquí". Coincidint amb els socis valencians, afirmen que les propostes, Pujol les havia de fer "al despatx de Lerma, i no pas en una conferència de premsa". CiU practica, segons el PSC, "una política de conveniència a València, que no ajuda gens".

Però el fet és que la trobada de Morella tenia lloc poc més d'un mes després de la visita de Pujol.

En dos mesos, Jordi Pujol, Raimon Obiols i Àngel Colom han estat al País Valencià.

Pere Martí